

Kırkıncı Ayetin Gizli Tarihi - On Yedi Sayısı

İkinci Vay - Dördüncü Bölüm

Jeff Pippenger

2026-06-25

627, 632 ve 637

Dipdiri kuyuyu açan “anahtar”, Muhammed’in 632 yılında ölümünden beş yıl önce, 627 yılında gerçekleşen Ninova savaşıdır. Beş yıl sonra, 637’de Müslüman kuvvetler, Ninova savaşına katılan iki büyük süper güçten biri olan Pers’in başkentini ele geçirdi. Bu olay, Orta Doğu’daki güç dengesini dramatik biçimde değiştirdi. 627 yılındaki Ninova savaşı Pers İmparatorluğu’nun gücünü tüketti ve on yıl sonra Pers İmparatorluğu sona erdi.

Aşağılanma—782

Muhammed’in 632 yılındaki ölümünden yüz elli yıl sonra, 782’deki Abbâsî Seferi’nde, Abbâsî ordusu (rivayete göre yaklaşık 95.000 kişi) Anadolu’daki Bizans topraklarına (günümüz Türkiye’si) büyük bir istilâ başlattı. Boğaziçi’nin karşı kıyısında, doğrudan Konstantinopolis’in karşısında bulunan Hrisopolis’e kadar ilerleyerek Bizans başkentine son derece yaklaştılar. İmparatoriçe İrini yönetimindeki Bizanslılar ağır bir yenilgiye uğradı. Bunun sonucunda Bizanslılar, büyük bir yıllık haraç (yaklaşık 70.000–90.000 altın dinar) ödemeyi, ipek giysiler ve rehinelere teslim etmeyi kabul ederek, aşağılayıcı nitelikte üç yıllık bir ateşkes imzalamak zorunda kaldılar. Bu sefer, 8. yüzyıl boyunca Abbâsîlerin Bizans topraklarına yönelik en büyük ve en başarılı akınlarından biriydi. Abbâsî Hilâfeti’nin giderek artan gücünü ve Bizans İmparatorluğu’nun süregelen gerileyişini gözler önüne serdi.

Beş ay

Vahiy kitabının dokuzuncu bölümünde, yüz elli yıla tekabül eden “beş ay” ifadesi iki kez zikredilir; bir kez beşinci ayette, bir kez de onuncu ayette.

Ve onlara, onları öldürmeleri değil, beş ay boyunca işkence etmeleri verildi; ve onların işkencesi, bir akrep insanı soktuğundaki işkence gibiydi. Ve o günlerde insanlar ölümü arayacaklar, ama onu bulamayacaklar; ölmeyi arzulayacaklar, fakat ölüm onlardan kaçacaktır. Ve çekirgelerin görünüşleri savaşa hazırlanmış atlara benziyordu; ve başlarında altına benzer taşlar vardı; yüzleri de insan yüzleri gibiydi. Ve saçları kadın saçları gibiydi, dişleri de aslan dişleri gibiydi. Ve üzerlerinde demirden zırhlara benzer zırhlar vardı; ve kanatlarının sesi, savaşa koşan çok sayıda atın çektiği savaş arabalarının sesi gibiydi. Ve akreplere benzer kuyrukları vardı ve kuyruklarında iğneler bulunuyordu; ve onların insanlara beş ay zarar verme kudreti vardı. Vahiy 9:5–10.

Vahiy dokuzuncu bölümün beşinci borusunda yüz elli yıllık iki ayrı peygamberlik dönemi vardır. Birincisi, Muhammed’in 632’deki ölümünden Doğu Roma İmparatoriçesi İrene’nin 782’de aşağılanmasına kadar uzanır. Dokuzuncu bölüm, İslam’ın yükselişini son derece ayrıntılı bir

biçimde tanımlamaktadır. Kabilelerin 606'da birleştirilmesinden, 627'deki Ninova savaşına, Muhammed'in 632'deki ölümüne, ardından 637'de Pers'in yenilgiye uğratılmasına kadar, İslam'ın yükselişi ve çöküşü Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nde dikkatle izlenmektedir. Arabistan İslamı, azapla ilgili ilk yüz elli yıllık peygamberlik dönemindeki güçtür. Kabilelerin Muhammed tarafından 606'da birleştirilmesi; ardından 627'deki "anahtar" Ninova savaşı; bunu, Muhammed'in yaklaşık 628'de hem Pers'in hem de Roma'nın yıkılışına ilişkin öngörüsü; sonra da 632'deki ölümü izler. Bu tarihler, İslam çizgisi içinde belirli bir olaylar dizisini temsil etmektedir.

Muhammed'in 632 yılında ölmesinden yüz elli yıl sonra, İslâm'ın güç merkezi Arabistan'dan Türkiye'ye kaydı; öyle ki Doğu Roma'yı Konstantinopolis'e kadar geri sürdü. Birinci vay, Arabistan'ın İslâmını; ikinci vay ise Türkiye'nin İslâmını temsil ediyordu. Birinci vay içinde yer alan yüz elli yıllık her iki zaman peygamberliği de, tıpkı aynı hakikatin birinci ve ikinci vay arasındaki ayırmda temsil edildiği gibi, Arabistan'ın İslâmı ile Türkiye'nin İslâmı arasındaki ayrımı ortaya koymaktadır.

İlk yüz elli yıllık dönem, Pers İmparatorluğu'nun çöküşüyle başladı ve Roma'nın Konstantinopolis surları içinde sıkışıp kalmasıyla sona erdi. İkinci yüz elli yıllık dönem, Osman'ın (aynı zamanda Ottman olarak da anılır) Nikomedia'daki zaferiyle başladı. Osmanlıların Nikomedia'daki zaferi, Osmanlı Beyliği'nin kurucusu Osman I'nın oğlu Sultan Orhan Gazi'nin, Bizans'ın önemli şehri Nikomedia'yı kuşattığı 1333'ten 1337'ye kadar süren Nikomedia Kuşatması'na (günümüzde İzmit, Türkiye) işaret eder. Şehir birkaç yıl direndi, ancak sonunda açlık ve erzak yetersizliği sebebiyle 1337'de teslim oldu. Bizans garnizonunun Konstantinopolis'e gitmek üzere ayrılmasına izin verildi. Nikomedia, Küçük Asya'daki (Anadolu) son büyük Bizans kalelerinden biriydi. Onun düşüşü, Bizans'ın Batı Anadolu'nun büyük kısmı üzerindeki hâkimiyetini fiilen sona erdirdi. Bu zafer, Osmanlıların Bitinya'daki güçlerini pekiştirmelerine ve Boğaz'a doğru daha da genişlemelerine imkân sağladı. Bu, Osmanlıların Konstantinopolis'i nihai fethine giden yolda başlıca basamaklardan biriydi (bu fetih bir yüzyıldan fazla bir süre sonra, 1453'te gerçekleşti). Kuşatma, küçük Osmanlı beyliğini yükselen bölgesel bir güce dönüştüren kilit erken zaferlerden biri olarak sıklıkla görülür.

Birinci borazan içindeki ikinci yüz elli yıllık dönem 27 Temmuz 1449'da sona erdiğinde, son Konstantin Doğu Roma tahtına çıkmak için İslâm sultanından izin istedi; böylece, Vahiy dokuzun iki "beş aylık" döneminin ilk yüz elli yılının sonunda İmparatoriçe İrene'nin uğradığı aynı aşağılanmaya maruz kaldı. "İmparatoriçe İrene"nin ve ayrıca "son Konstantin"ın aşağılanması, daha sonra Osmanlıların uğradığı aşağılanmanın bir timsaliydi; zira ikinci vayın zaman peygamberliğinin sonunda onlar, Mısır tehdidine karşı dört büyük Avrupa devletinden himaye istemişlerdi.

Panteon

Öncüler, Daniel sekiz 11. ayetteki "kendi kutsal yerinin mekânı yere atıldı" ifadesinin Konstantin tarafından yerine getirildiğini doğru biçimde anladılar ve öğrettiler.

Evet, kendini ordunun önderine karşı bile büyüttü; onun aracılığıyla günlük kurban ortadan kaldırıldı ve kutsal yerinin mekânı yere yıkıldı.

Burada tanımlanan “mabet”, Roma şehrindeki Pantheon tapınağıydı ve o tapınağın “yeri” Roma idi. Konstantin, imparatorluğunun başkentini 330 yılında Konstantinopolis’e taşımayı seçtiğinde, Roma “yerle bir edildi”. On birinci ayet Vahiy on üç ile bağlantılıdır ve ikinci ayet aynı olayları tanımlamaktadır.

Ve gördüğüm canavar pars gibiydi; ayakları ayının ayakları gibi, ağzı da aslanın ağzı gibiydi; ejderha ona kendi kudretini, tahtını ve büyük yetki verdi.

Ejderha putperest Roma idi ve putperest Roma, başkenti doğuya taşıdığı 330 yılında, yetkisinin “tahtını” Roma kilisesine devretti; böylece papalık kilisesinin memnuniyetle faydalandığı bir iktidar boşluğu bıraktı. Doğu Roma’nın zaman çizgisini 330 yılından 1453’e kadar başlattığımızda, Doğu Roma’ya ilişkin peygamberliğin başlangıcında, Roma şehrinin Konstantin’in Roma’yı reddedişiyile aşağılandığını görürüz. Bu aşağılanma, ilk yüz elli yıllık eziyetin sonunda, 782 yılında İmparatoriçe İrene ile tekrarlandı. Bu aşağılanmaların her ikisi de son Konstantin tarafından tekrarlandı.

Tuhaf Yükselişler ve Düşüşler

Vahiy dokuzuncu bölümün beşinci ve altıncı borazanları, İslâm’ın yükseliş ve düşüşünü de kayda geçirirken, doğu Roma’nın çöküşünün ayrıntılarını verir. İlham, Daniel ve Vahiy kitaplarında krallıkların “yükseliş ve düşüşünü” incelememiz gerektiğini bize bildirir. Bu krallıklar, kendilerine özgü “yükseliş ve düşüşleriyle” bağlantılı, kendilerine has ayırt edici özelliklere sahiptir. Yahuda’nın düşüşü, Yeruşalim’e yönelik üç saldırı sonucunda meydana geldi. İbraniler Babil’e götürüldü ve tarihe 1798’den 1844’e kadar gelen üç meleğe ulaştırılan 2.300 yılı başlatacak olan üç ferman altında geri döneceklerdi. Babil bir gecede düştü. Roma çözümlü dağıldı ve bu çözümlü dağılma içerisinde Roma’nın iki yönü, ya batı Roma ya da doğu Roma konumu altında ortaya konuldu. Daniel on birin ilk üçte birlik kısmında Batlamyus İmparatorluğu ile Seleukos İmparatorluğu’nun yükseliş ve düşüşü, papalık Roma’sının yükseliş ve düşüşünü simgeler. Bu tanıklık, yalnızca İskender’in ve Grekistan’ın dağılma öyküsünün sonucudur. Roma’dan farklı olarak Grekistan dört parçaya bölündü ve sonunda ikiye dönüştü. Roma doğu ve batı olarak bölündü; bundan sonra da batı Roma, Roma’nın üçlü yönetimini temsil edecek şekilde peygamberlikte üçe bölündü. Doğu Roma için ise Konstantin krallığını üç oğluna böldü. Batı ve doğu Roma’nın, Roma kilisesi ile Roma devletini temsil eden paralel çizgiler olduğu açıktır. Bu ikili bölünmeyle birlikte daha ileri bir üçlü bölünme de vardır. Grekistan dörtken iki oldu; Babil bir gecede düştü; Yahuda ise üç saldırıyla düştü. İslâm’da ise onların “yükselişi” bir “salıverilme” olarak tasvir edilir, “düşüşü” ise bir “zapt altına alınma”dır.

Onların yükselişi Muhammed ile başladı ve 11 Ağustos 1840’ta dizginlendiler. Serbest bırakıldılar ve 11 Eylül’de derhâl yeniden dizginlendiler. Yakın zamanda, 7 Ekim 2023’te tekrar serbest bırakıldılar ve o zamandan beri Gazze’de dizginlenmiş durumdadırlar. Canavarın suretinin kurulmasına işaret etmek üzere İslam yeniden serbest bırakılacaktır. Vahiy kitabının dokuzuncu bölümünden on birinci bölümüne kadar temsil edilen İslami peygamberlik tarih çizgisi, üçüncü yayın İslam’a ilişkin peygamberlik tarihini tanımlar. ‘Üçüncü yayın İslam’a ilişkin peygamberlik tarihi’ aynı zamanda yedinci melek ve ayrıca üçüncü melek tarafından da temsil edilmektedir.

Yedinci melek ses çıkarmaya başladığında, üçüncü melek 22 Ekim 1844'te geldi. Üçüncü melek ile üçüncü vay, 11 Eylül'de peygamberlik tarihine girdi. 11 Eylül'den Pazar yasasına dek, birinci ve ikinci vayların peygamberlik tarihi tekrarlanmış ve hâlen de tekrarlanmaktadır.

Ninova muharebesinin “anahtarı”, Roma ile Pers olmak üzere iki gücü İslam'la doğrudan ve ayrılmaz bir bağ içine çeker. Ninova, Kutsal Yazılar'ın herhangi başka bir bölümünden daha açık biçimde, hem Batı hem de Doğu Roma'nın aşamalı çöküşünü tanımlar.

Hirodes ejderhanın bir simgesidir; Roma'yı temsil ediyordu. Dünyanın sonunda ejderha Birleşmiş Milletler'dir. Pazar yasasında altıncı krallık düşer, yedinci başlar; fakat kendi doğum günü şölenlerinde krallıklarını sekizinci krallığa verirler. Yedinci krallık henüz doğmuştur ve hemen, Hirodes'in Salome'ye krallığının yarısına kadarını vaat etmesiyle örneklendirildiği üzere, krallığını bir saatliğine Babil fahişesine vermeyi kabul eder.

Amerika Birleşik Devletleri'nin düştüğü anda, Birleşmiş Milletler doğar ve üçlü birlik uygulanır. Hirodes ejderhadır, Hirodiya papalıktır ve Amerika Birleşik Devletleri Salome'dir. Hirodes gayrimeşru bir evlilik ittifakı içindeydi; çünkü kardeşinin karısıyla evliydi; ve peygamberlik düzeyinde Salome ile enstest bir ilişki içindeydi; zira onun dans ederken ona şehvet duyduğu açıktır. Ejderhanın hem anneyle hem de kızla ilişkisi vardır. Batı ve Doğu Roma'nın sırasıyla kilise siyaseti ile devlet siyaseti temsil ettiğini belirlediğinizde, bunu görmek önemlidir. Kutsal Kitap peygamberliğinin dördüncü krallığı olan Roma, peygamberlikte papalığı tahta oturttu ve bunu yapmakla, papalığı bir kez daha tahta oturtacak olan Amerika Birleşik Devletleri'nin bir örneği oldu.

Batı Roma'nın 330 yılından 476 yılına kadar süren tedricî çöküşü, Amerika Birleşik Devletleri'nin 1798 yılından Pazar yasasına kadar süren tedricî çöküşünü temsil eder. “330” yılı ile “1798” yılı, Daniel kitabında “belirlenen vakit” yahut “sonun zamanı” olarak adlandırılan peygamberlik işaret taşlarıdır. 330, Batı ve Doğu Roma'nın başlangıçlarını işaret eder. Her ikisinin sonu da, tıpkı Konstantin'in başlangıçta Roma şehrini alçalttığı gibi, Roma önderinin alçaltılmasıdır. 476, Roma'nın itibarlı siyasal yapısının üç adım altında nasıl çözülüp dağıldığını gösteren peygamberlik döneminin sonuydu. Şehrin 330 yılında reddedilmesiyle başlayan bir dönemi, onların tüm siyasal yapısının—eski Roma'nın başlıca övünç kaynağı olmuş görkemli cumhuriyetlerinin—aşğılanması izledi; bu süreç nihayet 476'ya ulaştı; o tarihten sonra Roma üzerinde fiilî Roma soyundan gelen hiçbir yönetici bir daha olmayacaktı. 330 yılında başlayan Roma'nın iki hattı ve bu iki hattın ortaya konulduğu pasaj, ayrıca beş aylık iki peygamberlik hattını da içerir. Batı Roma'nın hattı, tedricî alçaltılma ile başlar ve sona erer. Doğu Roma'nın hattı da, son Konstantin'in hüküm sürmek için izin istediği 1449 yılında, tedricî alçaltılma ile başlar ve sona erer.

Beş aylık dönemlerden biri, Arap İslâmının peygamberliğinin odağı olmaktan çıkışına ve 782'de Türk İslâmının başlangıcına götürür. O tarihte İmparatoriçe Irene aşğılanır; bu, ikinci beş aylık peygamberliğinin sonunda son Konstantin'in aşğılanmasıyla uyum içindedir. On beş ayetten oluşan tek bir anlatı içinde iki adet beş aylık peygamberlik vardır. Bunlardan biri Arabistan İslâmının tarihini, diğeri ise Türkiye İslâmını tasvir eder. Her ikisi de doğu Roma'nın aşğılanmasıyla

sonuçlanır. Peygamberliklerden birinin sonucu, bir kadının aşağılanmasıyla; diğerinki ise bir erkeğin aşağılanmasıyla yerine gelmiştir. Satır üstüne satır, doğu Roma'nın kilisesinin ve devletinin bir aşağılanışını tanımlarlar. Her iki aşağılanma da birinci yayın İslâmı tarafından meydana getirilir. Son Konstantin'in 1449'daki aşağılanması, 1453'te Konstantinopolis'in surlarının yıkılmasıyla sona eren dört yıllık bir dönemi başlatır. 1449 bir aşağılanmayı temsil eder; 1453'te ise surlar yıkılır ve bir krallık sona erer.

Muhammed'in Ölümü

İki beş aylık dönemin birisi, on birinci ayette "üzerlerinde kral olan" diye tanımlanan Muhammed'in ölümüyle başlar.

Üzerlerinde bir kralları vardı; bu, dipsiz çukurun meleğidir. Onun adı İbranice Abaddon, Grekçede ise Apollyon'dur.

Onların üzerindeki kral Muhammed idi; çünkü birinci ayette onun kimliği belirtilmiştir, dolayısıyla o başka bir İslâmî şahsiyet değildir; o, kral Muhammed'dir ve kral bir krallıktır; İslâm da Muhammed'in krallığıdır.

Beşinci melek borazan çaldı; ve gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm; dipsiz kuyunun anahtarı ona verildi. Ve dipsiz kuyuyu açtı; ve kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman yükseldi; ve kuyunun dumanı yüzünden güneş ve hava karardı. Ve dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler çıktı; ve onlara, yeryüzünün akreplerinin kudreti olduğu gibi, kudret verildi. Vahiy 9:1-3.

Üçüncü belanın içinde birinci ve ikinci belaların tekrarı, üçüncü meleğin içindeki birinci ve ikinci meleklerin tekrarına paraleldir. Kral olan Muhammed'e dipsiz kuyuyu açma anahtarı verildi ve 11 Eylül, üçüncü meleğin ne zaman yetkilendirildiğini belirlemektedir. Ardından Mesih, kudretli melek olarak, Balam'ın ilk darbesi peygamberlik tarihinde ulaştığında aşağı indi. Sonra dipsiz kuyu açıldı ve İslam yeniden dünya tarihinin bir konusu hâline geldi. Mesih daha sonra halkını Yeremya'nın eski yollarına geri götürdü ve üçüncü bela ile üçüncü meleğin mesajı duyurulmaya başlandı. 2015 yılında Trump, başkanlığa aday olma niyetini açıkladı; böylece küreselci ejderha güçlerini harekete geçirdi ve ardından dipsiz kuyu, nihayetinde Trump'ı Sodom ve Mısır'ın sokaklarında öldüren ateizmi salıverdi. Pazar yasasında, yediden olup sekizincisi olan canavar dipsiz kuyudan yükselecektir. Yüz kırk dört binin mühürlenme zamanının başlangıcı ve sonu, dipsiz kuyu gücünün yükselişini tanımlamaktadır.

Gördüğün canavar vardı, şimdi yoktur; dipsiz derinlikten çıkacak ve yıkıma gidecektir. Yeryüzünde yaşayanlar, dünyanın kuruluşundan beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar, var olmuş, şimdi olmayan, ve yine de olacak olan canavarı gördüklerinde hayret edeceklerdir. Vahiy 17:8.

İslam, 11 Eylül'de dipsiz çukuru açan anahtardır; Pazar yasası sırasında da dipsiz çukuru açan yine odur. Mühürleme zamanının ortasında, küreselciliğin ejderha-canavarı da dipsiz çukurdan çıktı.

Ve tanıklıklarını tamamladıklarında, dipsiz kuyudan çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenecek ve öldürecektir. Vahiy 11:7.

Dipsiz kuyudan çıkan bir gücün üç yol ayrımının tümünü açan anahtar, İslâm krallığının kralı Muhammed'e verildi. 627 yılındaki Ninova savaşı, her iki savaşçının da gücünü tüketen iki güç arasındaki bir savaşı temsil ediyordu; bu da İslâm'ın hızla iktidara yükselmesine imkân verdi. Anahtar 11 Eylül'de çevrildi ve İslâm'ın yükselişı başladı, gerçi kısa bir süre sonra dizginlendi. Ninova savaşı 11 Eylül'de örneklendi; çünkü İslâm'ın yükselişı orada, yeryüzünü Kendi yüceliğıyle aydınlatmak üzere kudretli meleğın indiğı ve aynı zamanda "haberci" anlamına gelen yıldızın da gökten düştüğü sırada başladı. Ninova savaşı ayrıca sonda da örneklenmektedir; Pazar yasası geldiğinde ve İslâm dininin dumanı güneşı karartırken Karanlık Çağlar'ın ikinci dönemi başladığında.

Exeter

Pazar yasası, gece yarısı feryadının mesajı Exeter kamp toplantısına ulaştığında örneklendirilir. O zaman canavarın suretinin kurulmasının son hareketleri başlar. Suretin oluşumu, yahut kurulması 11 Eylül'de başladı; fakat dönemin sonunda, gece yarısı feryadının ilan dönemi aynı zamanda 11 Eylül'de başlamış olan suretin bütün oluşum döneminin de bir fraktalıdır. Başlangıç sonu temsil eder. Birinci vay, nasıl birinci melek üçüncü meleğı örneklendiriyorsa, üçüncü vayı da öyle örneklendirir. Mühürleme zamanının sonunda yer alan Ninova savaşı, başlangıçtaki Ninova savaşını tanımlar. Pazar yasasındaki Ninova savaşı, 11 Eylül'de başlamış olan mühürleme zamanının sonudur; fakat aynı zamanda gece yarısı feryadının ilan döneminin de sonudur. Bu nedenle Ninova savaşı, başlangıçta gece yarısı feryadının ilanına doğru örneklendirilir; bu da Amerika Birleşik Devletleri'nde canavarın suretinin oluşumundaki nihai adımları tanımlar; ve Pazar yasasında dünyada canavarın suretinin oluşumunun başlangıcı başlar. Ninova, kırkinci ayetin gizli tarihindeki yetkin yerine gelişlerini bulan çeşitli çizgileri hizalayan anahtardır.

Bir sonraki makalede daha ileriye devam edeceğiz.